
Nedoporučujeme prominutí. Případu Dagmar Šimkové se ujali studenti Právnické fakulty UK

„Hrubá, arogantní a povýšená, což jsou nejtýpější povahové rysy buržoazie a kapitalistických reakcionářů, chovající nenávist k lidově demokratickému zřízení...“ - tak popisují soudní a vězeňské spisy z 50. let minulého století Dagmar Šimkovou, neobyčejně vzdělanou dívku, jejímž největším problémem bylo, že se narodila do jaksi nesprávné rodiny buržoazního bankéře a podílela se na údajném spiknutí a podvratné činnosti proti socialistickému lidově demokratickému zřízení v ČSSR. Mimořádně nepříznivý kádrový profil doplňovala sestra D. Šimkové, která po únoru 48 uprchla do Austrálie.

Případ Dagmar Šimkové

Strhující příběh jedné etapy života nespravedlivě odsouzené v politickém procesu, svědectví teroru komunistického režimu, popis mechanismu státní manipulace s právem a justicí na politickou objednávku a také způsob boje se zrudnou mašinérií formou osobní statečnosti přinesla sobotní rekonstrukce soudního politického procesu s Dagmar Šimkovou v nastudování studentů Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Fiktivní obnova soudního procesu s konečným verdiktem studentského tribunálu byla vyvrcholením letošního mezinárodního projektu proti totalitě a násilí Mene Tekel 2011 a také závěrem vědeckého semináře Ústavu právních dějin PF UK, který se pod vedením Prof. JUDr. Jana Kuklíka, DrSc. politickým procesům 50. let věnoval už potřetí; první rekonstrukcí těchto procesů byl případ kulačky Marie Švejkové, druhou politický proces s profesorkou klasické archeologie Růženou Vackovou.

Případ Dagmar Šimkové, původně studentky dějin umění a anglistiky FF UK, v pozdějším australském exilu absolventky oboru dějiny umění a sociální práce, psychoterapeutky, spisovatelky a výtvarné umělkyně, spadá do konceptu letošního projektu Mene Tekel zaměřeného na reflexi totality v umění a vzdělávání a případy bezpráví a perzekuce osobností z uměleckého světa. V rámci programu byla v budově Vrchního soudu na Praze 4, kde se obnova procesu uskutečnila, připravená výstava „Ta krásná holka z vily nad řekou,“ mapující životní osudy Dagmar Šimkové.

Ta krásná holka z vily nad řekou

Dagmar Šimková (23. května 1929 – 24. února 1995)

Byly jsme tam taky

A právě umělecká výpověď Dagmar Šimkové, kterou o stavu a praktikách komunistického vězeňství a totalitní moci podala v knize „Byly jsme tam taky,“ byla ve svém citlivém vnímání reality věznice stejně silná jako krutost a násilí promlouvající ze soudních spisů a hlášení bachařů věznic, jimiž Dagmar Šimková za 15 let prošla. Úryvky z knihy čtené představitelkou postavy Dagmar Šimkové, herečkou Divadla Antonína Dvořáka v Příbrami Deborou Štolbovou, byly vynikajícími studii lidských charakterů: „občanů, kteří jsou šťastni, že se mohou podílet na nové době,“ známých lidiček z Písku a jejich proměny poté, co se dali do služeb KSČ, galerky lidské spodiny vrahů, zlodějů a prostitutek, a především vězeňského personálu, který se bez výjimky spolupodílel na fyzickém mučení, ponižování, šikanování a psychickém týrání politických vězňů. Poškozená zadržitelka příslušníka Ministerstva vnitra vynesla dalších osm měsíců kriminálu, krev, řev, mučírny a šibenice podbarvovaly budovatelské pochody a zejména „korekce,“ speciální tresty samoty a mučení, kterými byly trestány ty, které „narušovaly převýchovu,“ což Dagmar Šimková rozhodně byla, patřily k životu komunistické věznice 24 hodin denně. Dokonale „nepřevychovaná“ Dagmar Šimková opustila brány věznice po 15 letech v roce 1966. „My, statistická čísla, naše ztracená, zapomenutá minulost, snad jednou dokážou, že náš vzdor nebylo čiré bláznovství,“ píše Dagmar Šimková ve své knize.

Závěrečné čtení nového rozsudku v případě Dagmar Šimkové, kterého se ujalo 25 studentů PF UK, posadilo na lavici obžalovaných konkrétní osoby, dnes už pouhá jména, jejichž vina tím ale není umenšena: jména prokurátorů, soudců, soudců z lidu ale i obhájců, členů nápravně výchovných zařízení, strážců a dozorců, kteří se podíleli na teroru vůči Dagmar Šimkové. „Nedoporučujeme prominutí.“

Ta krásná holka z vily nad řekou

Dagmar Šimková (23. května 1929 – 24. února 1995)

Po propuštění

O festivalu Mene Tekel 2011 na stránkách i-Fora

[Totalitní Absurdistán. Začal 5. ročník mezinárodního projektu proti totalitě Mene Tekel](#)

[Mene Tekel - konference Reflexe totality v umění a vzdělávání](#)

[Poučení z dějin komunizmu: Mlaťte je, vždyť je to reakce!](#)

předchozí rekonstrukce a fiktivní obnova soudního procesu studenty PF UK:

[Kulačka: Nechci ztratit naději, že se najde někdo spravedlivý, kdo se ujme člověka celý život těžce pracujícího](#)

[I kdyby všechno stálo proti nám](#)

(Marie Kohoutová)